

Graiul Ortodoxiei

ADEVĂRUL-ÎN SUFLETUL TĂU

№11-2011 tipărit de parohul Serghei Popescu

Micul ziar informatv parohial de Imola de spiritualitate și atitudine ortodoxă „**Graiul Ortodoxiei**” este un sfetnic bun al trezirii duhovnicești și al desăvârșirii, ajută la regăsirea obârșiiilor și la statornicirea valorilor creștine strămoșești, îndeamnă, prin rândurile de aur ale sfinților mari dascăli și în vățători ai Bisericii, la întărirea credinței și urmarea neabătută a căii mîntuirii.

trecută de un institut francez. Preoții ar trebui să își modernizeze vocabularul și să nu se teamă să lase „scandalul” din Biblie să erupă dinspre altar, a sfătuit Ravasi, citat de AFP. Cardinalul a adăugat că e nevoie ca preoții să fie sincronizați cu timpul în care trăiesc și să se adapteze la o lume aflată într-o continuă schimbare. Prea mulți preoți folosesc un limbaj teologic „gri, plictisitor și lipsit de savoare,” a mai spus Ravasi, îndemnând prelații să își „condimenteze” predicile cu ilustrații biblice, bazate pe imagini puternice. Tocmai la limbaj au lucrat specialiștii din cadrul comitetului american care a revizuit Misalul Roman și a publicat duminică o nouă traducere, modernizată, a acestuia. Schimbările vor fi resimțite de credincioși începând cu sfârșitul lunii, când topica și vocabularul noului Misal vor pătrunde oficial în slujbele duminicale ale bisericilor catolice vorbitoare de limbă engleză, informează Huffington Post. Dacă, până acum, în încheierea slujbei, preotul se adresa credincioșilor spunând „Domnul cu voi”, iar enoriașii răspundeau „Și cu tine”, după ce noua traducere va intra în vigoare, răspunsul va fi „Și cu spiritul tău”. Aceasta este doar una dintre schimbările menite să apropie Misalul englez de varianta originală, în limba latină. Deși traducerea a fost efectuată sub directiva Vaticanului, rezultatul final a nemulțumit unii prelați care au protestat că traducerea complică limbajul, care devine greu de înțeles. Rev. Tom Iwanowski, care păstorește biserica romano-catolică Sf. Iosif din Oradell și New Milford (New Jersey) a oferit ca exemplu secțiunea misalului care numește ritualurile funerare „oficii fraternală de înmormântare”. Rev. Michael Ryan, care slujește Catedrala Sf. Iacov din Seattle, a lansat chiar și o petiție intitulată „Și dacă Iisus ar fi zis 'Stai așa'”, prin care a reușit să strângă 22.000 de semnături de la preoți și laici care ar dori mai degrabă o instituire temporară, de evaluare, a noului misal. Există însă și persoane care se declară încântate de noua traducere. Jeffrey Tucker, muzician laic la biserica Sf. Arhanghel Mihail din Auburn (Alabama) a declarat că noul misal este „extraordinar”. Textul și muzica sunt în sfârșit integrate, pentru prima dată după schimbările celui de-al doilea Conciliu de la Vatican. „Limbajul e mai adecvat (...) e frumos,” a spus Tucker. „Rareori iese ceva bun dintr-un comitet. De data asta, a ieșit.”

Creștinii din Burma au nevoie de autorizație pentru a se ruga

administratie al orașului și trebuie să fie însoțită de recomandări ale altor departamente. „De mulți ani, regimul din Burma a anulat libertatea religiei și a impus restricții absurde împotriva creștinilor și a altor minorităților religioase” a spus directorul CSW pentru Asia de Est, Benedict Rogers. „A impune bisericilor să ceară permisiunea de a se ruga sau a citi Biblia, de a posti sau a organiza o școală de duminică este o restricție extraordinară și o violare gravă a libertății religiei” a adăugat acesta. Violența împotriva creștinilor în acest stat este o realitate cotidiană. În luna noiembrie 2011, acum câteva zile,

Guvernul din Burma a impus noi reglementări pentru a restricționa accesul creștinilor la rugăciune comunitară. Aceste reglementări abuzive constau și din confiscarea Bibliilor găsite la populație și incarcerarea misionarilor creștini. Ultima lege a autorităților din Burma cere creștinilor din orașul Phakant să facă o cerere cu cel puțin 15 zile înainte de citirea Bibliei, de desfășurarea unui studiu asupra Scripturii sau a unor rugăciuni creștine, conform agenției internaționale „Christian Solidarity Worldwide” (CSW). Cererea trebuie mandată de Departamentul de

oficialii din Burma au bătut și arestat 5 bărbați, printre care clericul Jan Ma Aung Li din „Asociația Catolică”, pentru simplul motiv că sunt creștini. Creștinilor le este interzis să își construiască biserici, să aibă asupra lor simboluri religioase - pentru o cruce la gât, sau tatuată pe mână riscă bătaie cu biciul. Creștinii sunt țintele furturilor și violurilor, fără ca autoritățile să intervină în vreun fel, spune asociația „Human Rights Watch”. Peste 30 000 de creștini au fost expulzați din casele lor din iunie anul curent. Burma este considerată țara cu cea mai precară libertate a religiei și cu cele mai multe violări ale drepturilor omului, și este o țară în vizorul Departamentului de Stat al Statelor Unite. Alături de Burma, pe acest podium al intoleranței se află China, Eritrea, Iran, Coreea de Nord, Arabia Saudită, Sudan și Uzbekistan.

Cunoscutul pastor luteran Juha Molari a trecut la ortodoxie

Un pastor al Bisericii Luterane Finlandeze, Juha Molari, cunoscut în toată lumea pentru predicile sale fulminante despre creștinism ca religie a iubirii, s-a convertit la ortodoxie într-o ceremonie condusă de Preotul Nikolay Voskoboinikov la Biserica Ortodoxă Sf. Nicolae din Helsinki, în ziua de 30 octombrie 2011. „Este cea mai importantă decizie a vieții mele, dar nu pot spune că a fost grea. Biserica Ortodoxă nu este o sectă, ci o comunitate cu sute de milioane de credincioși trăind în diferite țări” a spus Molari. Soția și copiii pastorului finlandez sunt ortodocși. El a afirmat că este firesc să creadă în Hristos în Biserica unde a descoperit adevărul și unde se simte iubit cu adevărat. Biserica Luterană l-a caterisit pe cunoscutul pastor finlandez, după ce acesta a criticat deschis în predicile sale websitul Kavkaz-Center, care în Rusia este catalogat ca extremist. „Molari a fost pedepsit pentru că a chemat autoritățile finlandeze să reacționeze la activitățile acestui sit, care a devenit purtătorul de cuvânt al unor organizații teroriste care justifică și cheamă la crime în masă”, a spus președintele Comitetului Antifascist din Finlanda, Johan Backman. Molari a fost ținta multor extremiști pe care i-a denunțat și a primit amenințări cu moartea de la organizații teroriste. Cuvintele sale, incomode pentru mulți, cheamă la iubire, toleranță și căutarea adevărului. Molari consideră că a fi creștin este incompatibil cu tăcerea în fața extremismului, și cu atât mai puțin cu justificarea și legitimarea actelor de ucidere pe temeuri politice.

S-au împlinit 324 de ani de la tipărirea Bibliei de la București

Tipărirea Bibliei de la București sa realizat în timpul domnitorilor Șerban Cantacuzino (1678-1688) și Constantin Brâncoveanu (1688-1714), ambii iubitori de credință și cultură. Pregătirile pentru editare au început în jurul anului 1682, cu strângerea materialelor necesare și alcătuirea grupului de cărturari însărcinați cu această lucrare, dintre care amintim pe arhiepiscopul Ghermano de Nisa (directorul Academiei Grecești din Constantinopol), Sevastos Kymenites (directorul Școlii Grecești din București) și frații Radu și Șerban Greceanu. Corectura textului a fost încredințată fostului episcop de Huși, Mitrofan. Tipărirea s-a început la 5 noiembrie 1687 și sa încheiat la 10 noiembrie 1688.

dialogul creștin-evreo-musulman, încheiată vineri în Ungaria. Potrivit lui Introvigne, numărul creștinilor uciși în fiecare an pentru credința lor este de 105.000. Acest număr îi exclude pe creștinii care mor în războaie civile sau internaționale și îi cuprinde doar pe cei uciși pur și simplu pentru că sunt creștini. „Dacă aceste numere nu sunt cunoscute de lume, dacă acest măcel nu este oprit, dacă nu se recunoaște faptul că persecutarea creștinilor este prima urgență mondială la capitolul violenței și discriminării religioase, atunci dialogul dintre religii nu va produce decât conferințe frumoase, nu și rezultate concrete,” a afirmat membrul OSCE. La evenimentul care a fost organizat de președinția Consiliului Uniunii Europene au participat mai mulți înalți reprezentanți ai celor trei religii monoteiste, precum și lideri din spațiul politic și social.

Vindecătorul de cancer, cinstit de toți românii

Români din toată țara, dar și din străinătate s-au adunat miercuri, 9 noiembrie, în bisericile închinat Sfântului Ierarh Nectarie Taumaturgul, nădăjduind în ajutorul său. Tineri sau bătrâni, sănătoși sau bolnavi, credincioși au simțit în Sfântul Nectarie sprijinul de care au nevoie pentru a trece peste supărările vieții. O părticică din moaștele Sfântului Nectarie a ajuns în acest an la Biserica „Sfântul Ierarh Nectarie” din Constanța. Aici Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a fost săvârșită în noaptea dintre 8 și 9 noiembrie de către Înalt Preasfințitul Teodosie, Arhiepiscopul Tomisului, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi. „Creștinii au evlavie la Sfântul Nectarie, bolnavii cer alinare și cei îndoielnici în credință cer întărire și toți cei săraci cer ajutor. Toți creștinii au nevoie de dragostea și prietenia Sfântului Nectarie”, a arătat Înalt Preasfințitul Teodosie. Biserica este deschisă în permanență pentru creștinii care vor să se închine cinstitelor moaște ale Sfântului Nectarie, până în seara zilei de duminică, 13 noiembrie. O altă părticică a cinstitelor moaște ale Sfântului Ierarh se află la Tulcea, în capela Căminului de bătrâni „Sfântul Nectarie”. Și aici credincioșii s-au adunat în număr mare, slujba Sfintei Liturghii fiind săvârșită de Preasfințitul Visarion, Episcopul Tulcii.

Preasfinția Sa a oficiat slujba la altarul de vară al capelei, ca toată lumea să aibă loc. **Mângâiere pentru toți bolnavii** La Galați, sărbătoarea Sfântului Nectarie a început în capela Seminarului Teologic „Sfântul Apostol Andrei”, unde s-a săvârșit Sfânta Liturghie în prezența elevilor. De aici, icoana sfântului, care poartă și o părticică din moaștele sale, a fost purtată de preoți împreună cu moaștele Sfântului Apostol Andrei la Spitalul Județean din Galați. Aici, încă de dimineață, pe holul spitalului s-a săvârșit Taina Sfântului Maslu în sobor de 15 preoți, la care au participat bolnavii și cadrele medicale, iar apoi preoții au mers din salon în salon pentru ca fiecare bolnav să poată cere tămăduire pentru boala lui. Mănăstirea „Buna Vestire” din Bolintin Vale, Episcopia Giurguiului, și-a sărbătorit și ea cel de-al doilea ocrotitor. Cu acest prilej, în biserica mănăstirii, Sfânta Liturghie a fost săvârșită de Preasfințitul Ambrozie, Episcopul Giurguiului, înconjurat de un sobor impresionant de preoți și diaconi, iar la finalul slujbei a avut loc lansarea cărții „Buna Vestire - Mănăstirea de la Bolintin Vale”, scrisă de profesorul Gabriela Dan. Apărută la Editura Episcopiei Giurguiului, această lucrare vede lumina tiparului în contextul împlinirii celor 578 de ani de la prima atestare documentară a vechii mănăstiri. În Arhiepiscopia Craiovei, cei mai mulți credincioși au venit în localitatea doljeană Braniște, a cărei biserică poartă hramul sfântului tămăduitor. Sfântul lăcaș adăpostește fragmente din veșmintele Sfântului Grigorie Decapolitul și ale Sfintei Parascheva, împreună cu o icoană a Sfântului Nectarie, care a săvârșit de-a lungul timpului numeroase minuni.

La fiecare 5 minute un creștin e martirizat

Numărul creștinilor uciși în fiecare an datorită credinței lor este atât de mare, încât matematic vorbind, la fiecare cinci minute unul moare ca martir, a afirmat sociologul Massimo Introvigne, care a reprezentat Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) la o conferință despre

Sfântul Mucenic Dimitrie - mărturisitor al lui Hristos

Iată că, după Sfânta Cuvioasă Parascheva, luna octombrie ne aduce prăznuirea altor doi sfinți dragi nouă. Este vorba despre Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir (26 octombrie), și Sfântul Cuvios Dimitrie cel Nou (27 octombrie). Deși au trăit în vremuri diferite (primul la sfârșitul secolului al III-lea și începutul secolului al IV-lea, iar al doilea la începutul secolului al XIII-lea) și reprezintă două modele diferite de viață creștină (luptătorul pentru Hristos și pustnicul), amândoi se aseamănă prin dragostea pentru Dumnezeu și mărturisirea Lui în întreaga lor viață.

Sfântul Mare Mucenic Dimitrie era fiul voievodului cetății Tesalonicului de la acea vreme. Deși atunci era interzis prin lege să fii creștin, tatăl său era un om credincios și l se închina mereu lui Dumnezeu într-o cameră care avea două icoane. De aceea, când s-a rugat lui Dumnezeu să îi dea un copil, Domnul l-a ascultat și i l-a dăruit pe Dimitrie. Din pricina prigonirii creștinilor, micul Dimitrie fu botezat în taină, iar părinții lui îl învățară credința cea sfântă, dar și facerea de bine. Și astfel Dimitrie cunoscă încă din copilărie adevărul credinței, dar și săvârșirea de fapte bune și mai ales milostenia. Când veni vremea, părinții săi se mutară la Domnul, lăsându-l pe Dimitrie moștenitor al averii, dar și al bunului lor nume. Maximian, împăratul de atunci, auzi de moartea voievodului și îl chemă la dânsul pe fiul acestuia, pe Dimitrie. Văzându-i înțelepciunea și purtarea aleasă, îl numi voievod în locul tatălui său. Iar oamenii din

Tesalonic îl primiră cu mare bucurie și cinste pe voievodul lor Dimitrie. Iar el îi conducea cu multă vrednicie și îi învăța să creadă în Domnul Iisus Hristos. Îl propovăduia fără teamă pe Mântuitorul și îi aducea pe mulți la dreapta credință. Dar curând, împăratul Maximian își

dădu seama că voievodul Dimitrie este creștin și se mânie foarte mult. Și pentru că Dimitrie își mărturisi cu îndrăzneală credința și refuză să se închine idolilor, împăratul porunci să fie închis în cea mai aspră temniță. Dar Dumnezeu era cu el în toată vremea și trimise un înger ca să-l vestească pe Dimitrie că trebuie să se pregătească pentru a primi cununa de mucenic. Pe atunci trăia și un luptător vestit, Lie, înalt, puternic și înfricoșător la chip, care se lupta cu mulți și îi ucidea aruncându-i în sulite. Văzând toate acestea, un tânăr creștin, Nestor, se duse la închisoarea la Sfântul Dimitrie și îl rugă să îl binecuvânteze pentru a-l putea birui pe Lie și a-i scăpa pe oameni de acea moarte cumplită. Și sfântul îl însemnă cu semnul crucii pe frunte și îi zise: - Du-te: pe Lie vei birui și pe Hristos vei mărturisi. Și Nestor merse plin de curaj la luptă, strigând:

- Dumnezeu! Dimitrie, ajută-mi!

Și imediat îl trânti pe Lie la pământ, omorându-l. Dar împăratul se întristă mult de moartea lui Lie și când află că Dimitrie îl încurajase pe Nestor în această luptă, porunci ca Sfântul Dimitrie să fie ucis cu sulita. Și tot din porunca împăratului i se tăie capul lui Nestor.Dar Dumnezeu a arătat sfințenia lui Dimitrie, căci trupul i-a fost găsit neputrezit și bine mirositor. El a apărat orașul Tesalonic de multe primejdii, moaștele sale fiind izvorătoare de mir și făcătoare de minuni până astăzi. Așadar, dragii mei, în aceste zile de toamnă să întâmpinăm sărbătorile Sfinților Dimitrie cu bucurie și rugăciune către ei, gândindu-ne la curajul și râvna lor pentru Hristos.

Despre nasterea papismului in lume

Sfânta Mănăstire Paraklitu din Sfântul Munte Athos a editat o broșură cu denumirea „Despre cum s-a făcut papa pe sine împărat și dumnezeu” iar aceasta prin grija monahilor de la Schitul Lacu a ajuns și în țara noastră ca supliment la revista [Familia Ortodoxă](#). Broșura este o incursiune în istorie și dezvăluie adevărata față a catolicismului și a felului în care credința autentică a fost mutilată. Schisma de la 1054 și formarea catolicismului va da naștere mai târziu unui șir de secte și erezii prin nou înființatele culte protestante și neoprotestante - mii și mii de grupări care se bazează pe [sola scriptura](#) dar care paradoxal au doctrine diferite. Mai jos avem prezentată nașterea papismului cu toate implicațiile de ordin teologic, bisericesc și politic.

SV	SN	Zi	Praznicul sau sărbătoarea zilei NOIEMBRIE
1	14	L	† Sf. Doctori fără de arginți Cosma și Damian din Asia.
2	15	M	Sf. Mc. Achindin, Pigasie și cei împreună cu dâșii.
3	16	M	Sf. Mc. Achepsima, Iosif și Aitala.
4	17	J	Sf. Cuv. Ioanichie cel Mare. Sf. Sfințit Mc. Nicandru și Ermeu.
5	18	V	Sf. Mc. Galaction și Epistimia.
6	19	S	Sf. Ier. Mărturisitor Pavel al Țaringradului.
7	20	D	Sf. 33 de Mc. din Meletina. Sf. Cuv. Lazăr făcătorul de minuni. Duminica a XXIV-a după Rusalii. Ap. Efeseni II, 14-22. Ev. Luca VIII, 41-56. Glas 6, Voscreasna 1.
8	21	L	(†) Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil.
9	22	M	† Sf. Ier. Nectarie al Eghinei. Sf. Mc. Onisifor și Porfirie.
10	23	M	Sf. Ap. Olimp, Rodion și cei împreună cu dâșii.
11	24	J	Sf. Mc. Mina, Victor și Vichentie; Sf. Cuv. Mărturisitor Teodor Studitul.
12	25	V	Sf. Ier. Ioan cel Milostiv. Sf. Mc. Atanasie și cei împreună cu dânsul.
13	26	S	(†) Sf. Ier. Ioan Gură de Aur, Patriarhul Constantinopolului.
14	27	D	† Sf. Ap. Filip. Sf. Ier. Grigorie Palama al Constantinopolului. Duminica a XXV-a dp. Rusalii. Ap. Efeseni IV,1-7. Ev.Luca X,25-37. Glas 7, Voscreasna 2. (Lăsatul secului pentru Postul Nașterii Domnului).

accepta, în mod onorific, ca primul în ordine, în relațiile cu ceilalți episcopi, să fie episcopul Romei, de vreme ce orașul acesta era capitala Imperiului Roman. Însă în cadrul instituției sinodale, papa nu a încetat să fie egal cu toți ceilalți episcopi (primus inter pares = primul între egali). Mai târziu, după ce capitala imperiului s-a mutat în Răsărit, Sinodul al IV-lea ecumenic (451) a recunoscut tronului episcopal al Constantinopolului „*privilegiu de cinste*” întocmai cu cel al Romei.Însă duhul expansionist și centralizator al Vechii Rome i-a influențat pe mulți papi, care nu au întârziat să ia **primatul de cinste drept primat de putere și stăpânire**, intervenind sub aspect pastoral în alte biserici Locale și pretinzând hegemonia peste toată Biserica. Totuși, în primele veacuri, aceste ambiții de stăpânire ale papilor constituiau abateri incidentale și exprimau de obicei niște slăbiciuni personale. **C.În plan politic.** De la sfârșitul secolului al IV-lea, până în secolul al VI-lea, diferite rase germane în stare primitivă (francii, goții, longobarzii, vandalii ș.a) au inundat și au cucerit eparhiile prospere ale Imperiului Roman de Apus, luând în robie populațiile băștinașe și schimbând radical situația social-culturală din zonă.Coloniștii barbari - între care rolul principal l-au jucat francii -, în încercarea lor de a se civiliza, îmbrățișează Creștinismul, însă îl amestecă cu elemente idolatre. Cu acest fel de creștinism problematic intră și în cler, îndepărtându-i treptat pe ierarhii romani de la conducerea bisericească. Acești episcopi franci trăiesc însă ca „nobilii” mireni ai epocii lor (conții, ducii ș.a.): dețin funcții lumești, participă la expediții militare, poartă uniforme militare etc. Iată cum descrie Sfântul Bonifatie, în Epistola sa către papa Zaharia, în 741, situația bieșeicească din Galia Romană, unde predominau episcopii franci: „*Credința este călcată în picioare. Timp de opzeci de ani episcopii franci nu s-au adunat în sinod și nici nu au arhiepiscop. Cele mai multe scaune episcopale se dau mirenilor iubitori de argint sau clericilor adulteri, care participă la incursiuni militare îmbrăcați cu echipament militar complet, ucigând cu mâinile lor fără deosebire creștinii și idolatri.*”În fața acestui peisaj sumbru, pe care l-a creat invazia barbară, episcopul Romei stă, de obicei, la înălțimea misiunii sale duhovnicești și își asumă rolul de conducător al națiunii pentru protecția romanilor înrobiți. Unii papi, însă, pentru a-și întări tronul lor, au urmat o tactică lumească. Scot în evidență cu emfază autoritatea lor bisericească, prezintă tendințe de supremație și se înconjoară de stăpâniri politice. De pildă, în 754 papa Ștefan II acceptă autonomia politică a Bisericii Romei pe care i-o oferă regele francilor, Pepin cel Scurt. **Astfel se întemeiază primul stat papal.** Mai târziu, Nicolae II (858-867), primul papă roman francofil, concentrează în persoana sa cea mai înaltă stăpânire bisericească și politică. „*Nicolae se consideră pe sine împăratul întregii lumi*”, mărturiseau contemporanii lui.În secolul al VIII-lea, regele francilor, Carol cel Mare (768-814), unește cu puterea armelor aproape toate popoarele Europei apusene și se ambiționează să formeze o nouă împărăție, revendicând numele și strălucirea Imperiului Roman de Răsărit. Pentru împlinirea acestui scop organizează sistematic ciocnirea Apusului cu Răsăritul printr-o strategie care cuprinde următoarele două

Casa în care intră soarele, Rugăciunea de duminică

Ziua Duminicii imi aduce aminte de Atotputernicia Ta, Stapine, cu care ai zidit lumea si ai rascumparat pe om. Tie deci, iubitorule de oameni, Doamne, ma inchin si-Ti multumesc foarte pentru Darurile cele mari ce ai facut si le faci tuturor fapturilor Tale. Inima mi se bucura si se desfateaza cind stau si cuget cum ca numai Tu Insuti esti Dumnezeu Atotsfint, Atotintelept, Atotputernic, necuprins, incit nici o bunatate si nici o marire nu-Ti lipseste. Tu esti Unul Dumnezeu in Trei Fetze: Tatal, Fiul si Duhul Sfint. Numai pe Tine Te cunosc Dumnezeu adevarat si Te marturisesc si Te maresc, Tie ma inchin si-Ti servesc pururea, cu toata inima si cu toata puterea. O, Parinte Sfinte, indura-Te de noi! O, Binecuvintat Fiu al lui Dumnezeu, mintuieste-ne de iad! O, Duhule Sfinte, da-mi Darul si acoperamintul Tau! Mult indurate Stapine, rogu-Te, sa uiti pacatele mele cele multe, dupa multimea indurarilor Tale. Multumesc din toata inima pentr-u bunatalile ce-mi trimiti in toate zilele, mai virtos insa pentru rabdarea Ta cea mare, ca nu m-ai pedepsit dupa multimea pacatelor mele, ci astepti cainta mea, ca un iertator Atotbun si indurat. Doamne Iisuse Hristoase, da-mi Darul, ca sa petrec bine si crestineste in aceasta saptamina si sa nu mai pacatuiesc Tie, nici cu cugetarea, nici cu cuvintul nici cu fapta intru marirea si onoarea Invierii Tale celei de-a treia zi si a venirii Duhului Tau Celui Sfint asupra Apostolilor.

Indeosebi ma rog pentru ajutorul Tau, Prea Bunule Stapine, ca sa ma cunosc pe mine, sa ma caiesc de pacatele mele si sa ma indreptez cu marturisirea; iar in ora mortii sa fiu aflat pregatit, cuminecat si cu inima curata, si sa fiu aflat demn de Imparatia Ta cea vesnica. Amin.

laturi:1) Lepădarea Ortodoxiei și crearea unui creștinism diferit, care va accentua particularitatea culturală a noii împărății. Acest creștinism franc, pe care îl proiectează consilierii lui Carol cel Mare, se bazează pe formulările teologice ale fericitului Augustin și se exprimă prin noi chipuri și forme ale practicii bisericești: **botezul prin stropire, celibatul obligatoriu la clerici, privarea mirenilor de la împărtășirea din Potir, bărbieritul clericilor ș.a.** În cadrul tacticii antiortodoxe, episcopii franci, în anul 794 (Conciliul de la Frankfurt), au condamnat hotărârile Sinodului VII ecumenic (787) pentru închinarea acordată icoanelor, iar în 809 (Conciliul de la Aachen) adaugă **Filioque** la Sfântul Simbol al Credinței. Aceste două evenimente constituie prima etapă a schimei dintre francii cuceritori și ortodocșii romani.2) O politică antielenă, deoarece elenismul constituia trupul istoric al Ortodoxiei și un element constitutiv al Imperiului Roman. Francii, dezavantajați cultural, încep să denigreze cultura elenă ca fiind o cultură a înșelăciunii și îi numesc pe eleni, greci, dând acestui vechi nume al lor un conținut batjocoritor (grec=eretic, escroc).Sub atacul sistematic al francilor, Biserica Romei se luptă să rămână credincioasă tradiției creștine primare și continuității elene, păstrând comuniunea bisericească cu toate Patriarhiile din Răsărit. **Astfel, de pildă, în 816, papa Leon III a lepădat adaosul Filioque și, ca să păstreze Simbolul Credinței neatinș de falsificările introduse de franci, a poruncit ca textul autentic al lui să fie scris pe niște plăci de argint, care au fost puse pe pereții Bisericii Sfântului Petru cu inscripția: „Pe acestea, eu, Leon, le-am așezat din dragoste și pentru păstrarea Credinței Ortodoxe”.** Mai târziu, reprezentatii papei Ioan VIII-lea au participat la Sinodul din Constantinopol (879-880), care pentru Ortodoxie este al VII-lea Sinod Ecumenic, și în care, sub președinția Sfântului Fotie cel Mare, patriarhul Constantinopolului, **au condamnat ereziile francilor referitoare la icoane și la Filioque.**

În secolul al X-lea francii intensifică polemica împotriva romanilor ortodocși din Apus, având ca scop să cucerească tronul papal. În cele din urmă, în 1009, ei ocupă Patriarhia Ortodoxă a Romei și-l urcă pr tron pe papa franc Sergiu IV, **care adaugă la Simbolul Credinței termenul eretic Filioque.** Patriarhiile Ortodoxe din Răsărit răspund prin ștergerea numelui acestuia din Dipticele Bisericii Ortodoxe și astfel Schisma devine o realitate.La 16 iulie 1054, conducătorul reprezentanței papale, cardinalul Humbert a așezat pe Sfânta Masă a Bisericii Sfânta Sofia din Constantinopol afurisirea Creștinătății răsăritene. Prin această faptă, Creștinătatea francă definitivă separarea de Biserica Ortodoxă. Acesta nu a fost începutul, ci confirmarea unei schisme care fusese bine plănuită cu 260 de ani mai înainte la curtea lui Carol cel Mare; a unei schisme care „nu s-a făcut între romei (romanii) apuseni și răsăriteni” (Pr. Prof. Ioannis Romanidis).

Despre cum s-a făcut papa pe sine împărat și Dumnezeu - Sfânta Mănăstire Paraklitu Schitul Lacu - Sfântul Munte Athos